— Добривечір, сусіде мій!
Чи всі ви живі та здорові?.. —
Гукнула Миша Пацюкові.
— Та ще! — Пацюк мовляє їй.
— А я се, — каже, — прилинула,
Щоб розказать тобі, що чула,
Щоб ти радів, як я, та знав:
Лев, кажуть би, Кота піймав...
— Якого?
— Катюгу нашого рудого,
Що нам просвітку не давав...
— Гай-гай! — Пацюк мовля, — раденька,
Як кажуть, що дурненька!
Що з того, що піймав?..
Як дійдеться у них до чого —
Не бачить Лева нам живого!
Бо знаєш, що за звір той Кіт!
Отак, як хто кого боїться,
То й думає, що на того ввесь світ
Так буде, як і він, дивиться.
1853